

Publicerad 2008-01-14 20:51 av Mysterica

"om du var här så skulle allt bli bra igen, jag skulle få en stunds lycka o inga besvär."

Om du

Om jag träffade en främling lika tillitsfull som du, så skulle jag pröva mina läppar mot nån annan.

Men...

Jag skulle aldrig kunna leva utan den blicken som får mig ur balans.

Jag antar att det finns någon som du skulle ringa om jag inte fanns.

Jag kanske skulle leta upp någon yngre, som en fjäder som sänker sig mot backen.

Men...

Orden ekar i hennes röst, ingen sömn o inga svar.

Ett rostigt svärd som sticker med ett häftigt slag igenom mitt bröst.

Alldeles tyst.

Tavlan bär en fläck med en färggrann ram.

Jag ger upp, orkar inte bli besviken.

Fast...

Precis som du sa, det är faktiskt dags att dra.

Min Älskling har ett hjärta av snö, så skört och vasst som isen.

Som nysnö när det blåser, kallt fast ändå varmt som den skönaste sommar brisen.

Ta aldrig något för givet, att vi pratar om vart vi ska just nu.

Men...

Jag skulle vakna mitt i natten.

Gå upp o ta en lång promenad.

Jag skulle få andas i det tomrum som blev över om du lämnade mig.

Men...

I natt, i natt vill hon falla fritt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mysterica med Poeter.se id #6441 innehar upphovsrätten